ॐ नमः परमात्मने, श्री महागणपतये नमः श्री गुरुभ्यो नमः, हरिः ॐ

कृष्ण यजुर्वेदीय तैत्तिरीय आरण्यके अष्टमः

Contents

8.1 अष्टमः प्रपाठकः

1

ॐ नमः परमात्मने, श्री महागणपतये नमः श्री गुरुभ्यो नमः, हृरिः ॐ

8.1 अष्टमः प्रपाठकः

8.1 अष्टमः प्रपाठकः

T.A.8.1.1

देवा वै स्त्रमांसत । ऋद्विंपरिमित्म् यशंस्कामाः । तेंऽब्रुवन्न् । यन्नः प्रथमं यशं ऋच्छात् । सर्वेषा-न्नस्तथ्-सहासदितिं । तेषांम् कुरुक्षेत्रं वेदिंरासीत् । तस्यै खाण्डवो दंक्षिणाुर्द्व आंसीत् । तूर्घ्रमुत्तराुर्द्वः । पुरीणर्ज्जंघनाुर्द्वः । मुरवं उत्कुरः 1

T.A.8.1.2

तेषांम् मृखं वैष्णुवं यशं आर्च्छत् । तन्न्यंकामयत । तेनापांक्रामत् । तम् देवा अन्वायन्न् । यशोऽव्रुरुंध्समानाः । तस्यान्वागंतस्य । सुव्याद्धनुरजांयत । दक्षिणादिषंवः । तस्मादिषुधन्वम् पुण्यंजन्म । युज्ञजंन्मा हि 2

T.A.8.1.3

तमेक इसन्तम् । बहवो नाभ्यंधृष्णुवन्न् । तस्मादेकं मिषुधन्विनम् । बहवो ऽनिषुधन्वा नाभिधृंष्णुवन्ति । सौं ऽस्मयत । एकं म् मा सन्तम् बहवो नाभ्यंधर् षिषुरितिं । तस्यं सिष्मियाणस्य तेजोऽपाँकामत् । तद्-देवा ओषंधीषु न्यंमृजुः । ते श्यामाकां अभवन्न् । स्मयाका वै नामैते 3

T.A.8.1.4

तथ् स्मयाकांनाः स्मयाकृत्वम् । तस्मांद्-दीक्षितेनांपिगृह्यं स्मेत्वव्यंम् । तेजंसो धृत्यें । स धनुः प्रतिष्कभ्यातिष्ठत् । ता उपदीकां अब्रुवन्-वरंम् वृणामहै । अथं व इमः रंन्धयाम । यत्र कं च खनांम । तदुपोऽभितृंणदामेतिं । तस्मांदुपदीका यत्र कं च खनंन्ति । तदुपोऽभितृंन्दन्ति 4

T.A.8.1.5

वारेवृत हांसाम् । तस्य ज्यामप्यांदन्न् । तस्य धर्जुर्विप्रवंमाण हिरार् उदंवर्तयत् । तद् द्यावांपृथिवी अनुप्रावंर्तत । यत् प्रावंर्तत । तत् प्रंवर्ग्यस्य प्रवर्ग्यत्वम् । यद्धाँ(४) इत्यपंतत् । तद्धर्मस्यं घर्मत्वम् । मृहुतो वीर्यमपप्तदिति । तन् महावीरस्यं महावीर्त्वम् 5

T.A.8.1.6

यदस्याः समभरत् । तथ् सम्राज्ञाः सम्राट्त्वम् । तः स्तृतम् देवतांश्वेधा व्यंगृह्णत । अग्निः प्रांतस्सवनम् । इन्द्रो माद्ध्यंन्दिनः सर्वनम् । विश्वं देवास्तृतीयसवनम् । तेनापंशीर्ष्णा यज्ञेन यजमानाः । नाशिषोऽवारुंन्धत । न सुंवृगं लोकम्भ्यंजयत्र् । ते देवा अश्विनांवब्रुवत्र् 6

T.A.8.1.7

भिषजौ वै स्थंः । इदं युक्स्य शिरः प्रतिधत्तमिति । तावंबूतां वरंम् वृणावहै । ग्रहं एव नावत्रापि गृह्यतामिति । ताभ्यां-मेतमांश्चिन-मंगृह्वन्न । तावेतद्-युक्स्य शिरः प्रत्यंधत्ताम् । यत् प्रंवर्ग्यः । तेन् सर्शीष्णां युक्तेन् यजंमानाः । अवाशिषोऽरुंन्धत । अभि सुंवर्गं लोकमंजयन्न () । यत् प्रंवर्ग्यम् प्रवृणिक्तं । युक्स्यैव तिच्छिरः प्रतिद्धाति । तेन् सर्शीष्णां युक्तेन् यजंमानः । अवाशिषों रुन्धे । अभि सुंवर्गं लोकम् जंयति । तस्मांदेष आंश्विनप्रंवया इव । यत् प्रंवर्गः । 7

(उत्करो - ह्ये - ते - तृंन्दन्ति - महावीर्त्व - मंब्रुवन् - नजयन्थ् सप्त चं) 1

T.A.8.2.1

सावित्रम् जुंहोति प्रसूँत्यै । चतुर्गृहीतेनं जुहोति । चतुष्पादः प्रावः । प्रशूनेवावंरुन्धे । चतंस्रो दिशः । दिक्ष्वंव प्रतितिष्ठति । छन्दार्श्तस देवेभ्योऽपाँक्रामन्न् । न वोऽभागानिं हुव्यं वंक्ष्याम् इतिं । तेभ्यं एत-चंतुर्गृहीत-मंधारयन् । पुरोनुवाक्यांयै याज्यांयै 8

T.A.8.2.2

देवतांयै वषद्भारायं । यचंतुर्गृहीतम् जुहोतिं । छन्दार्श्स्येव तत् प्रीणाति । तान्यंस्य प्रीतानिं देवेभ्यो हुव्यं वंहन्ति । ब्रह्मवादिनो वदन्ति । होत्व्यंम् दीक्षितस्यं गृहा(3) इ न होत्व्या(3) मितिं । हुविर्वे दीक्षितः । यज्जंहुयात् । हुविष्कृतं यजमानमुग्नौ प्रदंद्व्यात् । यन्न जुंहुयात् 9

T.A.8.2.3

यज्ञुपरुरुन्तरियात् । यजुरेव वंदेत् । न ह्विष्कृतं यजंमानमुग्नौ प्रदर्धाति । न यंज्ञपुरुरुन्तरेति । गायत्री छन्दाश्रुस्यत्यंमन्यत । तस्यै वषद्वारौंऽभ्यय्य शिरौंऽच्छिनत् । तस्यै द्वेधा रसुः परांऽपतत् । पृथिवीमुर्द्धः प्राविंशत् । पुश्चिवीमुर्द्धः प्राविंशत् । पुश्चिवीमुर्द्धः प्राविंशत् । पुश्चिवीमुर्द्धः प्राविंशत् । पुश्चिवीमुर्द्धः । यः पृथ्चिवीम् प्राविंशत् 10

T.A.8.2.4

स खंदिरोंऽभवत् । यः पुशून् । सोंऽजाम् । यत्खांदिर्यभ्रिर् भवंति । छन्दंसामेव रसेंन युक्स्य शिरः सम्भरित । यदौदुंम्बरी । ऊर्ग्वा उंदुम्बरः । ऊर्जैव युक्स्य शिरः सम्भरित । यद्-वैणवी । तेजो वै वेणुः 11

T.A.8.2.5

तेजंसैव युक्स्य शिरः सम्भंरित । यद्-वैकंङ्कती । भा एवावंरुन्धे । देवस्यं त्वा सिवृतुः प्रंसव इत्यभ्रिमादंत्ते प्रसूत्ये । अश्विनौर्-बाहुभ्यामित्यांह । अश्विनौ हि देवानांमद्धर्यू आस्ताम् । पूष्णो हस्ताभ्यामित्याह् यत्यै । वज्रं इव वा एषा । यदभ्रिः । अभ्रिरिस् नारिर्सीत्यांह् शान्त्यै 12

T.A.8.2.6

अद्भुर्कृद्-देवेभ्य इत्यांह । यज्ञो वा अद्भुरः । यज्ञ्कृद्-देवेभ्य इति वावैतदांह । उत्तिष्ठ ब्रह्मणस्पत् इत्यांह । ब्रह्मणैव यज्ञस्य शिरोऽच्छैति । प्रैतु ब्रह्मणस्पतिरित्यांह । प्रेत्यैव यज्ञस्य शिरोऽच्छैति । प्र देव्येतु सूनृतेत्यांह । यज्ञो वै सूनृतां । अच्छां वी्रन्नर्यम् पङ्किराधसुमित्यांह 13

T.A.8.2.7

पाङ्को हि यज्ञः । देवा यज्ञ्नंयन्तु न इत्यांह । देवानेव यंज्ञ्तियः कुरुते । देवीं द्यावापृथिवी अर्च मे मश्साथामित्यांह । आभ्यामेवार्चमतो यज्ञस्य शिरः सम्भरित । ऋद्ध्यासंमुद्य मुखस्य शिर इत्यांह । यज्ञो वै मुखः । ऋद्ध्यासंमुद्य यज्ञस्य शिर इति वावैतदांह । मुखायं त्वा मुखस्यं त्वा शीर्ष्ण इत्यांह । निर्दिश्यैवैनंद्धरित 14

T.A.8.2.8

त्रिर्, हंरति । त्रयं इमे लोकाः । एभ्य एव लोकेभ्यों युक्स्य शिरः सम्भरित । तूष्णीम् चंतुर्थश् हंरित । अपिरिमितादेव युक्स्य शिरः सम्भरित । मृत्खनादग्रे हरित । तस्मान् मृत्खनः कंरुण्यंतमः । इयत्यग्रं आसीरित्यांह । अस्यामेवाछंम्बद्धारं युक्स्य शिरः सम्भरित । ऊर्जुम् वा एतश् रसंम् पृथिव्या उपदीका उद्दिहन्ति 15

T.A.8.2.9

यद्-वल्मीकंम् । यद्-वंल्मीकव्पा संम्भारो भवंति । ऊर्जमेव रसंम् पृथिव्या अवंरुन्धे । अथो श्रोत्रमेव । श्रोत्र ह्येतत् पृथिव्याः । यद्-वल्मीकः । अबंधिरो भवति । य एवं वेदं । इन्द्रो वृत्रायु वज्रुमुदंयच्छत् । स यत्रंयत्र पुराक्रंमत 16

T.A.8.2.10

तन्नाद्भियत । स पूंतीकस्तम्बे परांक्रमत । सांऽद्भियत । सांऽब्रवीत् । ऊतिं वै में धा इतिं । तदूतीकांना-मूतीकृत्वम् । यदूतीका भवंन्ति । यज्ञायैवोतिम् दंधित । अग्निजा असि प्रजापंते रेत् इत्यांह । य एव रसंः पुशून् प्राविंशत् 17

T.A.8.2.11

तमेवावंरुन्धे । पञ्चैते संम्भारा भंवन्ति । पाङ्को यज्ञः । यावांनेव यज्ञः । तस्य शिरः सम्भंरित । यद्ग्राम्याणांम् पश्रूनाञ्चर्मणा सम्भरेत । ग्राम्यान् पश्रूञ्छुचाऽर्पयेत् । कृष्णाजिनेन सम्भरित । आरुण्यानेव पश्रूञ्छुचाऽर्पयित । तस्माथ्-समावंत्-पश्रूनाम् प्रजायंमानानाम् 18

T.A.8.2.12

आर्ण्याः प्रावः कर्नायाः । श्रुचा ह्यंताः । लो्मतः सम्भरित । अतो ह्यंस्य मेद्ध्यंम् । परि्गृह्या यन्ति । रक्षंसामपंहत्ये । बहवां हरन्ति । अपंचितिमेवास्मिन् द्धित । उद्धंते सिकंतोपोप्ते परिंश्रिते निदंधित शान्त्ये । मदंन्तीभि्रुणं सृजित 19

T.A.8.2.13

तेजं एवास्मिन् द्याति । मधुं त्वा मधुला कंरोत्वित्यांह । ब्रह्मणैवास्मिन् -तेजों द्याति । यद्ग्राम्याणाम् पात्रांणाम् कृपालैः सःस्मुजेत् । ग्राम्याणि पात्रांणि शुचाऽपंयेत् । अर्मुकृपालैः सःसृंजिति । एतानि वा अंग्रपजीवनीयानि । तान्येव शुचाऽपंयित । शर्कराभिः सःसृंजित धृत्यै । अथों शुन्त्वायं () । अजलोमैः सःसृंजिति । एषा वा अग्नेः प्रिया तृनूः । यद्जा । प्रिययैवैनम् तृगुवा सःसृंजित । अथो तेजंसा । कृष्णाजिनस्य लोमंभिः सःसृंजित । यज्ञो वै कृष्णाजिनम् । यज्ञेनैव युज्ञः सःसृंजित । 20

(याजांयै - न जुंहुया - दविंशाद् - वेणः - शान्त्ये - पुङ्किरांधसुमित्यांह - हरति - दिहन्ति -पुराऋंम् - ताविंशत् - प्रजायंमानानाः - सृजति - शुन्त्वायाः ष्टौ चं) 2

T.A.8.3.1

परिश्रिते करोति । ब्रह्मवर्चसस्य परिगृहीत्यै । न कुर्वन्निभ प्राण्यात् । यत् कुर्वन्निभ प्राण्यात् । प्राणाञ्छुचाऽर्पयेत् । अपहाय् प्राणिति । प्राणानीम् गोपीथायं । न प्रवर्ग्यम्-चादित्यम्-चान्तरेयात् । यदंन्तरेयात् । दुश्चर्मी स्यात् 21

T.A.8.3.2

तस्मान्नान्तराय्यंम् । आत्मनो गोपीथायं । वेणुंना करोति । तेजो वै वेणुंः । तेजंः प्रवर्ग्यः । तेजंसैव तेजः समर्द्धयति । मुखस्य शिरोऽसीत्यांह । यज्ञो वै मुखः । तस्यैतच्छिरंः । यत् प्रवर्ग्यः 22

T.A.8.3.3

तस्मादेवमांह । युक्स्यं पुदे स्थु इत्यांह । युक्स्यु ह्यंते पुदे । अथो प्रतिष्ठित्यै । गायुत्रेणं त्वा छन्दंसा करोमीत्यांह । छन्दोभिरेवैनंम् करोति । त्र्युंद्धिम् करोति । त्रयं इमे लोकाः । एषाम् लोकानामार्स्ये । छन्दोभिः करोति 23

T.A.8.3.4

वीर्यम् वै छन्दार्श्स । वीर्येणैवैनंम् करोति । यजुंषा बिलंम् करोति व्यावृंयै । इयंन्तम् करोति । प्रजापंतिना यज्ञमुखेन सम्मितम् । इयंन्तम् करोति । यज्ञुपुरुषा सम्मितम् । इयंन्तम् करोति । एतावृद्धै पुरुषे वीर्यंम् । वीर्यसम्मितम् 24

T.A.8.3.5

अपंरिमितम् करोति । अपंरिमित्स्यावंरुद्ध्यै । पुरिग्रीवम् करोति धृत्यै । सूर्यस्य हरसा श्रायेत्यांह । यथायजुरेवैतत् । अश्वराकेनं धूपयति । प्राजापत्यो वा अर्थः सयोनित्वायं । वृष्णो अर्थस्य निष्पदसीत्यांह । असौ वा आंदित्यो वृषाऽश्वः । तस्य छन्दार्श्स निष्पत् 25

T.A.8.3.6

छन्दोंभिरेवैनंम् धूपयति । अर्चिषं त्वा शोचिषे त्वेत्यांह । तेजं एवास्मिन् दधाति । वारुणांऽभीद्धंः । मैत्रियोपैति शान्त्ये । सिद्ध्यै त्वेत्यांह । यथायजुरेवैतत् । देवस्त्वां सिवतोद्वंपत्वित्यांह । सिद्धिये त्वेत्यांह । सिद्धिये त्वेत्यांह । सिद्धिये त्वेत्यांह । सिद्धिये त्वेत्यांह । सिद्धिये प्रतिन्यांह । अपंद्यमानः पृथिव्यामाशा दिश् आपृणेत्यांह । सिद्धिये प्रतिन्यांह । सिद्धिय सिद्धिय

T.A.8.3.7

तस्मांदुग्निः सर्वा दिशोऽनु विभाति । उत्तिष्ठ बृहन्-भंवोर्द्धस्तिष्ठ ध्रुवस्त्विमत्यांह् प्रतिष्ठित्यै । ईश्वरो वा एषोंऽन्धो भवितोः । यः प्रंवर्ग्यम्नवीक्षेते । सूर्यस्य त्वा चक्षुषाऽन्वीक्ष् इत्यांह । चक्षुषो गोपीथायं । ऋजवे त्वा साधवे त्वा सुक्षित्यै त्वा भूत्यै त्वेत्यांह । इयं वा ऋजुः । अन्तरिक्षश् साधु । असौ सुक्षितिः 27

T.A.8.3.8

दिशो भूतिः । इमानेवास्मै लोकान् कंल्पयति । अथो प्रतिष्ठित्यै । इद-मह-मुमुमामुष्यायणम् विशा पुशुभिर्-ब्रह्मवर्चसेन् पर्यूहामीत्यांह । विशैवैनम् पुशुभिर्-ब्रह्मवर्चसेन् पर्यूहति । विशेतिं राजन्यस्य ब्रूयात् । विशैवैनम् पर्यूहति । पुशुभिरिति वैश्यस्य । पुशुभिरेवैनम् पर्यूहति । असुर्यम् पात्रमनांच्छृण्णम् 28

T.A.8.3.9

आच्छृंणति । देवत्राऽकंः । अज्ञक्षीरेणाच्छृंणति । पुरमं वा एतत् पयंः । यदंजक्षीरम् । पुरमेणैवैनम् पयसाऽऽच्छृंणति । यजुंषा व्यावृंत्त्ये । छन्दोभिराच्छृंणति । छन्दोभिर्वा एष क्रियते । छन्दोभिरेव छन्दांश्वर्याच्छृंणति () । छृन्धि वाच्मित्यांह । वाचंमेवावंरुन्धे । छृन्ध्यूर्ज्मित्यांह । ऊर्जमेवावंरुन्धे । छृन्धि ह्विरित्यांह । ह्विरेवाकंः । देवं पुरश्चर सुघ्यासुन्त्वेत्यांह । यथायजुरेवैतत्

| 29

(स्याद्- यत् प्रंवर्ग्यः - छन्दोभिः करोति - वीर्यं सम्मित्म् - छन्दार्श्स निष्पत् - पृणेत्यांह - सुक्षिति - रनांच्छृण्णम् - छन्दार्श्स्याच्छृण त्त्यृष्टौ चं) 3

T.A.8.4.1

ब्रह्मन् प्रचरिष्यामो होतंर्-घर्मम्भिष्टुहीत्यांह । एष वा एतर्.हि बृह्स्पितः । यद्घ्रह्मा । तस्मां एव प्रतिप्रोच्य प्रचरित । आत्मनोऽनीत्यै । यमायं त्वा मुखाय त्वेत्यांह । एता वा एतस्यं देवताः । ताभिरेवैन समर्द्धयित । मदंन्तीभिः प्रोक्षेति । तेजं एवास्मिन् द्धाति 30

T.A.8.4.2

अभिपूर्वम् प्रोक्षंति । अभिपूर्व-मेवास्मिन्-तेजो द्धाति । त्रिः प्रोक्षंति । त्र्यांवृद्धि युज्ञः । अथो मेद्धयत्वायं । होताऽन्वांह । रक्षंसामपंहत्यै । अनंवानम् । प्राणानाः सन्तंत्यै । त्रिष्टुभंः स्तीर्-गांयुत्रीरिवान्वांह 31

T.A.8.4.3

गायत्रो हि प्राणः । प्राणमेव यर्जमाने दधाति । सन्तंतमन्वांह । प्राणानांमन्नाद्यंस्य सन्तंत्यै । अथो रक्षंसामपंहत्यै । यत् परिंमिता अनुब्रूयात् । परिंमितमवंरुन्धीत । अपंरिमिता अन्वांह । अपंरिमित्स्यावंरुद्ध्यै । शिरो वा एतद्-युज्ञ्स्यं 32

T.A.8.4.4

यत् प्रंवर्ग्यः । ऊङ्मुझाः । यन् मौुझो वेदो भवंति । ऊर्जैव युक्स्य शिरः समर्द्धयित । प्राणाहुतीर्-जुंहोति । प्राणानेव यजमाने दधाति । सप्त जुंहोति । सप्त वै शीर्,षण्याः प्राणाः । प्राणानेवास्मिन् दधाति । देवस्त्वां सिवता मद्धांऽनुक्तिवत्यांह 33

T.A.8.4.5

तेजंसैवैनंमनक्ति । पृथिवीम् तपंसस्रायस्वेति हिरंण्यमुपाँस्यति । अस्या अनंतिदाहाय । शिरो वा एतद्-युर्स्यं । यत् प्रंवर्ग्यः । अग्निः सर्वा देवताः । प्रल्वानादीप्योपाँस्यति । देवतांस्वेव युर्स्य शिरः प्रतिद्धाति । अप्रंतिशीर्णाग्रम् भवति । एतद्-बंहिं ह्येषः 34

T.A.8.4.6

अर्चिरंसि शोचिर्सीत्याह । तेजं एवास्मिन् ब्रह्मवर्चसम् दंधाति । सश्सीदस्व महाश् असीत्यांह । महान्, ह्योषः । ब्रह्मवादिनो वदन्ति । एते वाव त ऋत्विजंः । ये दंर् शपूर्णमासयोः । अर्थ कथा होता यर्जमानायाशिषो नाशांस्त इति । पुरस्तांदाशीः खळु वा अन्यो युज्ञः । उपरिष्टादाशीर्न्यः 35

T.A.8.4.7

अनाधृष्या पुरस्तादिति यदेतानि यजूर्ष्याहं । शीर्.षत एव यक्स्य यजंमान आशिषोऽवंरुन्धे । आयुं: पुरस्तादाह । प्रजाम् दक्षिणतः । प्राणम् पृश्चात् । श्रोत्रंमुत्तरतः । विधृतिमुपरिष्टात् । प्राणानेवास्मै सुमीचो दधाति । ईश्वरो वा एष दिशोऽनून्मंदितोः । यन्दिशोऽनुं व्यास्थापयंन्ति 36

T.A.8.4.8

मनोरश्वांऽसि भूरिंपुत्रेतीमा-मभिमृंशति । इयं वै मनोरश्वा भूरिंपुत्रा । अस्यामेव प्रतितिष्ठत्यनुंन्मादाय । सूप्सदां मे भूया मा मां हिश्सीरित्याहाहिश्सायै । चितः स्थ परिचित इत्यांह । अपंचितिमेवास्मिन् द्धाति । शिरो वा एतद्-युक्स्यं । यत् प्रवृग्यः । असौ खळु वा आंदित्यः प्रवृग्यः । तस्यं मुरुतो रुश्मयः 37

T.A.8.4.9

स्वाहां मुरुद्धिः परिश्रयस्वेत्यांह । अमुमेवादित्यः रिश्मिभिः पर्यूहित । तस्मां-दुसावांदित्यांऽमुिष्मिन् लोके रिश्मिभिः पर्यूढः । तस्माद्-राजां विशा पर्यूढः । तस्माद्-ग्रामणीः संजातैः पर्यूढः । अग्नेः सृष्टस्यं यतः । विकक्कतम् भा आँच्छत् । यद् वैकक्कताः परि्धयो भवन्ति । भा एवावंरुन्धे । द्वादंश भवन्ति 38

T.A.8.4.10

द्वादंश मासाः सम्वथ्सरः । सम्वथ्सरमेवावंरुन्धे । अस्तिं त्रयोद्शो मास् इत्यांहुः । यत् त्रयोद्शः परिधिर्भवंति । तेनैव त्रयोद्शम् मासमवंरुन्धे । अन्तिरिक्षस्यान्तर्-द्विर्सीत्यांह् व्यावृत्त्यै । दिवम् तपंसस्रायस्वे-त्युपरिष्टा-द्विरंण्यमि निद्धाति । अमुष्या अनंतिदाहाय । अथो आभ्यामेवैनंमुभ्यतः परिंगृह्णाति । अर्,हंन् बिभर्,षि सायंकानि धन्वेत्यांह 39

T.A.8.4.11

स्तौत्येवैनंमेतत् । गायत्रमंसि त्रैष्टुंभमसि जागंतमसीतिं धिवत्राण्यादंत्ते । छन्दोंभिरेवैनान्यादंत्ते । मधु मिद्धितिं धूनोति । प्राणो वै मधुं । प्राणमेव यर्जमाने दधाति । त्रिः परियन्ति । त्रिवृद्धि प्राणः । त्रिः परियन्ति । त्र्यांवृद्धि युज्ञः 40

T.A.8.4.12

अथो रक्षंसामपंहत्यै । त्रिः पुनः परियन्ति । षट्थ् सम्पंद्यन्ते । षड्वा ऋतवंः । ऋतुष्वेव प्रतितिष्ठन्ति । यो वै घुर्मस्यं प्रियान्-तुनुवंमाक्रामिति । दुश्चर्मा वै स भविति । एष ह् वा अस्य प्रियान् तुनुवमाक्रामिति । य स्त्रिः प्रीत्यं चतुर्थम् पर्येति । एताः ह् वा अस्योग्रदेवो राजनिराचंक्राम 41

T.A.8.4.13

ततो वै स दुश्चर्माऽभवत् । तस्मात् त्रिः पुरीत्य न चंतुर्थम् परीयात् । आत्मनो गोपीथायं ।

प्राणा वै धिवत्रांणि । अर्व्यितषङ्गम् धून्विन्ति । प्राणाना-मर्व्यितषङ्गाय क्रुप्त्यै । विनिषद्यं धून्विन्ति । दिक्ष्वेव प्रतितिष्ठन्ति । ऊर्द्धन्धून्विन्ति । सुवर्गस्यं लोकस्य समष्टियै () । सुर्वतो धून्विन्ति । तस्माद्यश् सुर्वतः पवते । 42

(दुधा- तीवान्वांह - युज्ञ - स्यांहै - ष - उपरिष्टादाशीरन्यो - व्यांस्थापर्यन्ति - रुश्मयो -भवन्ति - धन्वेत्यांह - युज्ञ - श्वंक्राम - समष्टियै द्वे चं) 4

T.A.8.5.1

अग्निष्ट्या वसंभिः पुरस्तांद्-रोचयतु गायत्रेण छन्द्रसेत्यांह । अग्निरेवैनं वसंभिः पुरस्तांद्-रोचयति गायत्रेण छन्दंसा । स मां रुचितो रोचयत्यांह । आशिषंमेवैतामाशांस्ते । इन्द्रंस्त्वा रुद्रैर्-दंक्षिणतो रोचयतु त्रैष्टुंभेन छन्द्रसेत्यांह । इन्द्रं एवैनर्थं रुद्रैर्-दंक्षिणतो रोचयति त्रैष्टुंभेन छन्दंसा । स मां रुचितो रोचयेत्यांह । आशिषंमेवैतामाशांस्ते । वरुणस्त्वाऽऽदित्यैः पृश्चाद्-रोचयतु जागंतेन छन्द्रसेत्यांह । वरुण एवैनमादित्यैः पृश्चाद्-रोचयति जागंतेन छन्दंसा 43

T.A.8.5.2

स मां रुचितो रोच्येत्यांह । आशिषंमेवैतामाशाँस्ते । द्युतानस्त्वां मारुतो मुरुद्धिरुत्तरतो रोचयत्वानुष्टुभेन् छन्द्सेत्यांह । द्युतान एवैनंम् मारुतो मुरुद्धिरुत्तरतो रोचयत्यानुष्टुभेन् छन्दंसा । स मां रुचितो रोचयेत्यांह । आशिषंमेवैतामाशाँस्ते । बृह्स्पतिंस्त्वा विश्वैर-देवैरुपरिष्टाद्-रोचयतु पाङ्केन् छन्द्सेत्यांह । बृह्स्पतिंरेवैन्म् विश्वैर-देवैरुपरिष्टाद्-रोचयति पाङ्केन् छन्दंसा । स मां रुचितो रोचयेत्यांह । आशिषंमेवैतामाशाँस्ते 44

T.A.8.5.3

रोचितस्त्वम् देव घर्म देवेष्वसीत्यांह । रोचितो ह्येष देवेषुं । रोचिषीयाहम् मंनुष्येष्वित्यांह । रोचेत

एवैष मंजुष्येषु । सम्रांड् घर्म रुचितस्त्वन् देवेष्वायुंष्माः स्तेजस्वी ब्रह्मवर्चस्यंसीत्यांह । रुचितो ह्येष देवेष्वायुंष्माः स्तेजस्वी ब्रह्मवर्चसी । रुचितोऽहम् मंजुष्येष्वायुंष्माः स्तेजस्वी ब्रह्मवर्चसी भूयासमित्यांह । रुचित एवैष मंजुष्येष्वायुंष्माः स्तेजस्वी ब्रह्मवर्चसी भंवति । रुगंसि रुचम् मियं धेहि मिये रुगित्यांह । आशिषंमेवैतामाशांस्ते () । तं यदेतैर्-यजुंर्भिररोचियत्वा । रुचितो धर्म इति प्रब्रूयात् । अरोचुकोऽद्धर्युः स्यात् । अरोचुको यजमानः । अथ् यदेनमेतैर्यजुंर्भी रोचियत्वा । रुचितो धर्म इति प्राहं । रोचुंकोऽद्धर्युर् भवंति । रोचुंको यजमानः । 45

(पृश्चाद् रोचयित् जगतेन छन्दंसा - पाङ्केन छन्दंसा स मां रुचितो रोचयेत्यांहाशिषंमेवैतामाशाँस्ते - शास्ते ऽष्टौ चं) 5

T.A.8.6.1

शिरो वा एतद्-युक्स्यं । यत् प्रंवर्ग्यः । ग्रीवा उपसदः । पुरस्तांदुपसदांम् प्रवर्ग्यम् प्रवृणिक्त । ग्रीवास्वेव युक्स्य शिरः प्रतिंद्धाति । त्रिः प्रवृणिक्ति । त्रयं इमे लोकाः । एभ्य एव लोकेभ्यो युक्स्य शिरोऽवंरुन्धे । षट्थ् सम्पंद्यन्ते । षड्वा ऋतवंः 46

T.A.8.6.2

ऋतुभ्यं एव युरस्य शिरोऽवंरुन्धे । द्वादंश कृत्वः प्रवृंणक्ति । द्वादंश मासाः सम्वथ्सरः । सम्वथ्सरादेव युरस्य शिरोऽवंरुन्धे । चतुंर्विश्शितिः सम्पंद्यन्ते । चतुंर्विश्शितरर्द्धमासाः । अर्द्धमासेभ्यं एव युरस्य शिरोऽवंरुन्धे । अथो खर्छ । सुकृदेव प्रवृज्यः । एकश् हि शिरंः 47

T.A.8.6.3

अ्ग्निष्टोमे प्रवृंणक्ति । एतावान्, वै युज्ञः । यावांनग्निष्टोमः । यावांनेव युज्ञः । तस्य शिरः प्रतिंदधाति । नोक्थ्ये प्रवृंञ्ज्यात् । प्रजा वै प्शवं उक्थानिं । यदुक्थ्ये प्रवृञ्ज्यात् । प्रजाम् प्रशूनंस्य निर्दहेत् । विश्वजिति सर्वपृष्टे प्रवृंणक्ति 48

T.A.8.6.4

पृष्ठानि वा अच्युंतञ्च्यावयन्ति । पृष्ठैरेवास्मा अच्युंतञ्च्यावयित्वाऽवंरुन्धे । अपंश्यम् गोपामित्यांह । प्राणो वै गोपाः । प्राणमेव प्रजासु वियातयित । अपंश्यम् गोपामित्यांह । असौ वा आंदित्यो गोपाः । स हीमाः प्रजा गोपायितं । तमेव प्रजानांम् गोप्तारंम् कुरुते । अनिपद्यमानुमित्यांह 49

T.A.8.6.5

न ह्यंष निपद्यंते । आ च परां च पृथिभिश्चरंन्तुमित्यांह । आ च ह्यंष परां च पृथिभिश्चरंति । स सुद्भीचीः स विषूंचीर्वसान् इत्यांह । सुद्भीचीश्च ह्यंष विषूंचीश्च वसानः प्रजा अभि विपश्यांति । आ वंरीवर्ति भुवंनेष्वन्तरित्यांह । आ ह्यंष वंरीवर्ति भुवंनेष्वन्तः । अत्रं प्रावीर्मधु माद्धीभ्याम् मधु माधूंचीभ्यामित्यांह । वासंन्तिकावेवास्मां ऋतू केल्पयति । समृग्निर्ग्निनां गृतेत्यांह 50

T.A.8.6.6

ग्रैष्मांवेवास्मां ऋतू कंल्पयति । सम्प्रिर्ग्निनां गृतेत्यांह । अग्निर्ह्यंवैषांऽग्निनां सङ्गच्छंते । स्वाह्य सम्प्रिस्तपंसा गृतेत्यांह । पूर्वमेवोदितम् । उत्तरेणाभिगृणाति । धर्ता दिवो विभासि रजंसः पृथिव्या इत्यांह । वार्.षिंकावेवास्मां ऋतू कंल्पयति । हृदे त्वा मनसे त्वेत्यांह । शारदावेवास्मां ऋतू कंल्पयति 51

T.A.8.6.7

दिवि देवेषु होत्रां युच्छेत्यांह । होत्रांभिरेवेमान् लोकान्थ् सम् दंधाति । विश्वांसाम् भुवाम् पत् इत्यांह । हैमंन्तिकावेवास्मां ऋतू कंल्पयित । देवश्रूस्त्वम् देव धर्म देवान् पाहीत्यांह । शैशिरावेवास्मां ऋतू कंल्पयित । तुपोजां वार्चमुस्मे नियंच्छ देवायुविमत्यांह । या वै मेद्ध्या वाक् । सा तंपोजाः । तामेवार्वरुन्धे 52

T.A.8.6.8

गर्भो देवानामित्यांह । गर्भो ह्येष देवानांम् । पिता मंतीनामित्यांह । प्रजा वै मृतयः । तासांमेष एव पिता । यत् प्रंवर्ग्यः । तस्मादेवमांह । पितः प्रजानामित्यांह । पितह्येष प्रजानांम् । मितः कवीनामित्यांह 53

T.A.8.6.9

मित् होंष कंवीनाम् । सम् देवो देवेनं सिवता ऽयंतिष्ट सः सूर्येणारुक्तेत्यांह । अमुश्चैवादित्यम् प्रवार्यञ्च सःशांस्ति । आयुर्दास्त्वमस्मभ्यम् धर्म वर्चोदा असीत्यांह । आशिषंमेवैतामाशांस्ते । पिता नोऽसि पिता नो बोधेत्यांह । बोधयंत्येवैनंम् । न वै तेऽवकाशा भवन्ति । पितनंयै दशमः । नव वै पुरुषे प्राणाः 54

T.A.8.6.10

नाभिर्दश्मी । प्राणानेव यर्जमाने द्याति । अथो दशांक्षरा विराट् । अन्ने विराट् । विराजैवान्नाद्यमवंरुन्धे । यहस्य शिरोंऽच्छिद्यत । तद्-देवा होत्रांभिः प्रत्यंद्धुः । ऋत्विजोऽवेक्षन्ते । एता वै होत्राः । होत्रांभिरेव यहस्य शिरः प्रतिंद्धाति 55

T.A.8.6.11

रुचितमवैक्षन्ते । रुचिताद्वै प्रजापंतिः प्रजा अंसृजत । प्रजानाः सृष्ट्यै । रुचितमवैक्षन्ते । रुचिताद्वै पूर्जन्यो वर्षाति । वर्षुंकः पूर्जन्यो भवति । सम् प्रजा एंधन्ते । रुचितमवैक्षन्ते । रुचितम् वैक्षन्ते । रुचितम् वैक्षन्ते । रुचितम् वैक्षन्ते । रुचितम् व

T.A.8.6.12

अधीयन्तोऽवैक्षन्ते । सर्वमायुर्यन्ति । न पत्न्यवैक्षेत । यत् पन्त्यवेक्षेत । प्रजायेत । प्रजान्त्वंस्यै निर्दहेत् । यन्नावेक्षेत । न प्रजायेत । नास्यै प्रजान्निर्दहेत् । तिरुस्कृत्य यर्जुर् वाचयति () । प्रजांयते । नास्यै प्रजान्निर्दहित । त्वष्टींमती ते सप्रेयेत्यांह । सपाद्धि प्रजाः प्रजायंन्ते । 57

(ऋतवो - हि शिरः - सर्वपृष्ठे प्रवृंण - त्त्यनिपद्यमान्मित्यांह - गृतेत्यांह - शार्दावेवास्मां ऋतू कल्पयति - रुन्धे - कविनामित्यांह - प्राणाः - प्रतिद्धाति - भवन्ति - वाचयति चृत्वारिं च) 6

T.A.8.7.1

देवस्यं त्वा सिवतुः प्रंस्व इतिं रशनामादंत्ते प्रसूत्ये । अश्विनोर्-बाहुभ्यामित्यांह । अश्विनौ हि देवानांमद्भ्यू आस्तांम् । पूष्णो हस्तांभ्यामित्यांह् यत्ये । आदुदेऽदिंत्ये रास्नाऽसीत्यांह् यजुंष्कृत्ये । इड एह्यदित एहि सरंस्वत्येहीत्यांह । एतानि वा अंस्यै देवनामानिं । देवनामैरेवैना-माह्वयित । असावेह्य-सावेह्य-सावेहीत्यांह । एतानि वा अंस्यै मनुष्यनामानिं 58

T.A.8.7.2

म्नुष्यनामेरेवेनामाह्वयित । षट्थ् सम्पंचन्ते । षड्वा ऋतवंः । ऋतुभिरेवेनामाह्वयित । अदित्या उष्णीषंम्सीत्यांह । यथायजुरेवेतत् । वायुरंस्यैड इत्यांह । वायुदेवत्यो वै वथ्सः । पूषा त्वोपावंसृज्तित्त्यांह । पौष्णा वै देवतंया पुशवंः 59

T.A.8.7.3

स्वयैवैनंम् देवतंयोपावंसृजति । अश्विभ्याम् प्रदांपयेत्यांह । अश्विनौ वै देवानांम् भिषजौ । ताभ्यांमेवास्मै भेषजम् करोति । यस्ते स्तनः शश्य इत्यांह । स्तौत्येवैनांम् । उस्रं घर्मः शिश्षोस्रं घर्मम् पाहि घर्मायं शिश्षेत्यांह । यथां ब्रूयाद्मुष्मै देहीतिं । तादृगेव तत् । बृह्स्पित्स्त्वोपंसीद्त्वित्यांह 60

T.A.8.7.4

ब्रह्म वै देवानाम् बृह्स्पतिः । ब्रह्मणैवैनामुपंसीदित । दानंवः स्थ पेरंव इत्यांह । मेद्ध्यांनेवैनांन्करोति । विष्वुग्वृतो लोहिंतेनेत्यांह व्यावृत्त्यै । अश्विभ्यांम् पिन्वस्व सरंस्वत्यै पिन्वस्व पूष्णे पिन्वस्व बृह्स्पतंये पिन्वस्वेत्यांह । एताभ्यो ह्येषा देवतांभ्यः पिन्वंते । इन्द्रांय पिन्वस्वेन्द्रांय पिन्वस्वेत्यांह । इन्द्रंमेव भांगुधेयेन समर्द्धयति । द्विरिन्द्रायेत्यांह 61

T.A.8.7.5

तस्मादिन्द्रो देवतांनाम् भूयिष्टभाक्तंमः । गायुत्रोऽसि त्रैष्टुंभोऽसि जागंतमसीतिं शफोपयमानादंते । छन्दोभिरेवैनानादंते । सहोजों भागेनोपमेहीत्यांह । ऊर्ज एवैनंम् भागमंकः । अश्विनौ वा एतद्-य्रस्य शिरंः प्रतिद्धंतावब्रूताम् । आवाभ्यांमेव पूर्वाभ्यां वर्षद्वियाता इति । इन्द्रांश्विना मधुनः सार्घस्येत्यांह । अश्विभ्यांमेव पूर्वाभ्यां वर्षद्वरोति । अथो अश्विनांवेव भाग्धेयेन समर्द्धयति 62

T.A.8.7.6

घर्मम् पात वसवो यजंता विडत्यांह । वसूनेव भागधेयेन समर्द्धयित । यद्-विषद्भ्यांत् । यातयांमाऽस्य वषद्भारः स्यांत् । यन्न वेषद्भ्यांत् । रक्षाशेसि युज्ञश्र हेन्युः । विडित्यांह । परोक्षंमेव वर्षद्भरोति । नास्यं यातयांमा वषद्भारो भवंति । न युज्ञश्र रक्षाशेसि घ्रन्ति 63

T.A.8.7.7

स्वाहाँ त्वा सूर्यस्य र्श्मयं वृष्टिवनंये जुहोमीत्यांह । यो वा अंस्य पुण्यां र्श्मिः । स वृष्टिविनः । तस्मां एवैनंम् जुहोति । मधुं हिवर्सीत्यांह । स्वद्यंत्येवैनंम् । सूर्यस्य तपंस्तपेत्यांह । यथायजुरेवैतत् । द्यावांपृथिवीभ्यांम् त्वा परिगृह्णामीत्यांह । द्यावांपृथिवीभ्यां-मेवैनुम् परिगृह्णाति 64

T.A.8.7.8

अन्तरिंक्षेण त्वोपंयच्छामीत्यांह । अन्तरिंक्षेणैवैन-मुपंयच्छति । न वा एतम् मंनुष्यों भर्तुमर्.हति । देवानांम् त्वा पितृणामनुंमतो भर्तुर्श्रं शकेयमित्यांह । देवैरेवैनंम् पितृभिरनुंमत् आदंत्ते । वि वा

एंनमेतदंर्द्धयन्ति । यत् पृश्चात् प्रवृज्यं पुरो जुह्वंति । तेजोऽसि तेजोऽनु प्रेहीत्यांह । तेजं एवास्मिन् दधाति । दिविस्पृङ्गा मां हिश्सी-रन्तिरक्षस्पृङ्गा मां हिश्सीः पृथिविस्पृङ्गा मां हिश्सीरित्याहाहिश्रंसायै 65

T.A.8.7.9

सुवंरिस सुवंर्मे यच्छ दिवं यच्छ दिवो मां पाहीत्यांह । आशिषंमेवैतामाशांस्ते । शिरो वा एतद्-यक्त्स्यं । यत् प्रंवर्ग्यः । आत्मा वायुः । उद्यत्यं वातनामान्यांह । आत्मन्नेव यक्त्स्य शिरः प्रतिंद्धाति । अनंवानम् । प्राणानाक्ष् सन्तंत्यै । पञ्चांह 66

T.A.8.7.10

पाङ्को युज्ञः । यार्वानेव युज्ञः । तस्य शिरः प्रतिद्धाति । अग्नयै त्वा वसुमते स्वाहेत्यांह । असौ वा अद्वित्यौऽग्निर्-वसुमान् । तस्मां एवैनंञ्जहोति । सोमाय त्वा रुद्रवंते स्वाहेत्यांह । चन्द्रमा वै सोमो रुद्रवान् । तस्मां एवैनंञ्जहोति । वर्रणाय त्वाऽऽदित्यवंते स्वाहेत्यांह 67

T.A.8.7.11

अपसु वै वर्रण आदित्यवान् । तस्मां एवैनंञ्जुहोति । बृह्स्पतंये त्वा विश्वदंव्यावते स्वाहेत्यांह । ब्रह्म वै देवानाम् बृह्स्पतिः । ब्रह्मण एवैनंञ्जुहोति । सिवित्रे त्वंभुमते विभुमते प्रभुमते वाजंवते स्वाहेत्यांह । सम्वथ्सरो वै संवितर्भुमान्, विभुमान् प्रभुमान्, वाजंवान् । तस्मां एवैनंञ्जुहोति । यमाय त्वाऽङ्गिरस्वते पितृमते स्वाहेत्यांह । प्राणो वै यमोऽङ्गिरस्वान् पितृमान् 68

T.A.8.7.12

तस्मां एवैनेञ्जहोति । एताभ्यं एवैनंम् देवतांभ्यो जुहोति । दश् सम्पंचन्ते । दशांक्षरा विराट् । अन्नं विराट् । विराजैवान्नाद्यमवंरुन्धे । रौहिणाभ्यां वै देवाः सुंवर्गं लोकमांयन्न् । तद्- रौहिणयों रौहिण्त्वम् । यद्-रौहिणौ भवंतः । रौहिणाभ्यांमेव तद्-यर्जमानः सुवर्गं लोकमेति

() । अहुर्ज्योतिः केतुनां जुषताः सुज्योतिर्ज्योतिषाः स्वाहा रात्रिर्ज्योतिः केतुनां जुषताः सुज्योतिर्ज्योतिषाः स्वाहेत्यांह । आदित्यमेव तदुमुष्मिन् लोकेऽह्नां पुरस्तांद्-दाधार । रात्रिया अवस्तांत् । तस्मांदुसावांदित्यां ऽमुष्मिन् लोकेऽहोरात्राभ्यांम् धृतः । 69

(म्नुष्यनामानि - प्रावं: - सीदुत्वित्या - हेन्द्रायेत्यांहा - र्द्धयित - घ्नन्ति - गृह्णा - त्यिहिश्सायै -पञ्चांहा - दित्यवंते स्वाहेत्यांह - पितृमा - नेति चृत्वारि च) 7

T.A.8.8.1

विश्वा आशां दक्षिण्सिदित्यांह । विश्वांनेव देवान् प्रींणाति । अथो दुरिष्ट्या एवैनंम् पाति । विश्वांन् देवानंयाडिहेत्यांह । विश्वांनेव देवान् भांगुधेयेन् समर्द्धयित । स्वाहांकृतस्य घुर्मस्य मधोः पिबतमिश्वनेत्यांह । अश्विनांवेव भांगुधेयेन् समर्द्धयित । स्वाहाऽग्रये युज्ञियांय शॅयजुंर्भिरित्यांह । अभ्येवैनंम् घारयित । अथों हविरेवाकः 70

T.A.8.8.2

अश्विना घर्मम् पांतः हार्दिवान-महंर्दिवाभि-रूतिभिरित्यांह । अश्विनांवेव भांग्धेयेन समर्द्धयित । अन्नु वान् द्यावापृथिवी मर्श्तसातामित्याहानुंमत्यै । स्वाहेन्द्रांय स्वाहेन्द्रां विडित्यांह । इन्द्रांय हि पुरो हूयते । आश्राव्यांह धर्मस्यं यजेति । वषंद्भृते जुहोति । रक्षंसामपंहत्यै । अनुंयजित स्वगाकृंत्यै । धर्ममंपातमश्विनेत्यांह 71

T.A.8.8.3

पूर्वमेवोदितम् । उत्तरेणाभिगृंणाति । अन्नं वान्-द्यावापृथिवी अंमश्सातामित्याहानुंमत्यै । तम् प्राव्यंम् यथावण्णमों दिवे नर्मः पृथिव्या इत्यांह । यथायजुरेवैतत् । दिवि धां इमं यज्ञं यज्ञिममम् दिवि धा इत्यांह । सुवर्गमेवैनम् लोकम् गंमयति । दिवंम् गच्छान्तरिक्षम् गच्छ पृथिवीम् गच्छेत्यांह । एष्वेवैनम् लोकेषु प्रतिष्ठापयति । पञ्चं प्रदिशों गुच्छेत्यांह 72

T.A.8.8.4

दिक्ष्वेवैनम् प्रतिष्ठापयति । देवान् घंर्मपान् गंच्छ पितृन् घंर्मपान् गच्छेत्यांह । उभयेष्वेवैनम् प्रतिष्ठापयति । यत् पिन्वंते । वर्.षुंकः पुर्जन्यो भवति । तस्मात् पिन्वंमानः पुण्यः । यत् प्राङ्पिन्वंते । तद्-देवानांम् । यद्-दंक्षिणा । तत्-पितृणाम् 73

T.A.8.8.5

यत् प्रत्यक् । तन्-मंनुष्यांणाम् । यदुदह्वं । तद्-रुद्राणांम् । प्राञ्चमुदंञ्चम् पिन्वयति । देवत्राऽकः । अथो खळं । सर्वा अनु दिशः पिन्वयति । सर्वा दिशः समेधन्ते । अन्तःपरिधि पिन्वयति 74

T.A.8.8.6

तेज्ञसोऽस्कंन्दाय । इषे पीपिह्यूर्जे पीपिहीत्यांह । इषंमेवोर्जं यजंमाने दधाति । यजंमानाय पीपिहीत्यांह । यजंमानायैवैता-माशिषमाशांस्ते । मह्यञ्ज्यैष्ठ्यांय पीपिहीत्यांह । आत्मनं एवैतामाशिषमाशांस्ते । त्विष्यै त्वा द्युम्नायं त्वेन्द्रियायं त्वा भूत्यै त्वेत्यांह । यथायजुरेवैतत् । धर्माऽसि सुधर्मा में न्युस्मे ब्रह्माणि धार्येत्यांह 75

T.A.8.8.7

ब्रह्मं त्रेवैनम् प्रतिष्ठापयति । नेत्त्वा वातः स्कृन्दयादिति यद्यंभिचरैत् । अमुष्यं त्वा प्राणे सांदयाम्यमुनां सह निर्धम् गुच्छेतिं ब्रूयाद्-यम् द्विष्यात् । यमेव द्वेष्टिं । तेनैन सह निर्धम् गंमयति । पूष्णे शरंसे स्वाहेत्यांह । या एव देवतां हुतभांगाः । ताभ्यं एवैन ज्ञुहोति । ग्रावंभ्यः स्वाहेत्यांह । या एवान्तरिक्षे वार्चः 76

T.A.8.8.8

ताभ्यं एवैनं अहोति । प्रतिरेभ्यः स्वाहेत्यांह । प्राणा वै देवाः प्रतिराः । तेभ्यं एवैनं अहोति ।

द्यावांपृथिवीभ्याः स्वाहेत्यांह । द्यावांपृथिवीभ्यां-मेवैनंञ्जुहोति । पितृभ्यों घर्मपेभ्यः स्वाहेत्यांह । ये वै यज्वांनः । ते पितरों घर्मपाः । तेभ्यं एवैनंञ्जुहोति 77

T.A.8.8.9

रुद्रायं रुद्रहोंत्रे स्वाहेत्यांह । रुद्रमेव भागधेयंन समर्द्धयित । सुर्वतः समनिक्ति । सुर्वतं एव रुद्रन्तिरवंदयते । उदंञ्चन्निरंस्यित । एषा वै रुद्रस्य दिक् । स्वायांमेव दिशि रुद्रन्तिरवंदयते । अप उपस्पृशित मेद्ध्यत्वायं । नान्वीक्षेत । यदुन्वीक्षेत 78

T.A.8.8.10

चक्षुंरस्य प्रमायुंकः स्यात् । तस्मान्नान्वीक्ष्यः । अपीपरो माऽह्यो रात्रियौ मा पाह्येषा ते अग्ने समित्तया सिमंद्भ्यस्वायुंमें दा वर्चसा माऽज्ञीरित्यांह । आयुंरेवास्मिन् वर्चो दधाति । अपीपरो मा रात्रिया अह्यो मा पाह्येषा ते अग्ने समित्तया सिमंद्भ्यस्वायुंमें दा वर्चसा माऽज्ञीरित्यांह । आयुंरेवास्मिन् वर्चो दधाति । अग्निर्-ज्योतिर्-ज्योतिर्िग्नः स्वाहा सूर्यो ज्योतिज्योतिः सूर्यः स्वाहेत्यांह । यथायजुरेवैतत् । ब्रह्मवादिनो वदन्ति । होत्व्यंमग्निहोत्रा(3) न्न होत्व्या(3) मितिं 79

T.A.8.8.11

यद्-यजुंषा जुहुयात् । अयंथापूर्वमाहुंती जुहुयात् । यन्न जुंहुयात् । अग्निः परांभवेत् । भूः स्वाहेत्येव होत्वयंम् । यथापूर्वमाहुंती जुहोतिं । नाग्निः परांभवित । हुतः हिवर्मधुं हिविरित्यांह । स्वदयंत्येवैनंम् । इन्द्रंतमेऽग्नावित्यांह 80

T.A.8.8.12

प्राणो वा इन्द्रंतमोऽग्निः । प्राण एवैनिमन्द्रंतमेऽग्नौ जुंहोति । पिता नोऽसि मा मां हिश्सीरित्याहाहिश्सायै । अश्यामं ते देव घर्म मधुंमतो वाजंवतः पितुमत् इत्यांह । आशिषंमेवैतामाशांस्ते । स्वधाविनोऽशीमिहं

त्वा मा मां हिश्सी-रित्याहाहिश्रंसायै । तेजंसा वा एते व्यृंद्ध्यन्ते । ये प्रंवर्ग्येण चरंन्ति । प्राश्ञंन्ति । तेजं एवात्मन्-दंधते 81

T.A.8.8.13

सम्वथ्सरत्र मार्समंश्जीयात् । न रामामुपयात् । न मृन्मयेन पिबेत् । नास्यं राम उच्छिष्टम् पिबेत् । तेजं एव तथ्सक्श्यंति । देवासुराः सम्यंत्ता आसत्र् । ते देवा विजयमुपयन्तः । विभ्राजिं सौर्ये ब्रह्म सन्यंद्धत । यत् किश्चं दिवाकीृत्यंम् । तदेतेनैव व्रतेनांगोपायत् () । तस्मादेतद्-व्रतम् चार्यंम् । तेजंसो गोपीथायं । तस्मादेतानि यजूरंषि विभ्राजः सौर्यस्येत्यांहुः । स्वाहां त्वा सूर्यस्य रिश्मिभ्य इतिं प्रातः सक्सादयित । स्वाहां त्वा नक्षंत्रेभ्य इतिं सायम् । एता वा एतस्यं देवताः । ताभिरेवैनक्ष् समंद्धयित । 82

(अक - रिश्वनेत्यांह - प्रदिशों गुच्छेत्यांह - पितृणा - मंन्तः परिधि पिंन्वयति - धार्येत्यांह - वाचों - धर्मपा स्तेभ्यं एवैनंम् जुहो - त्यन्वीक्षेत - होत्व्या (3) मि - त्युग्रावित्यांह - दधते - ऽगोपायथ् सप्त चं) 8

T.A.8.9.1

घर्म या ते दिवि शुगितिं तिस्र आहुंतीर्-जुहोति । छन्दोंभिरेवास्यैभ्यो लोकेभ्यः शुचमवं यजते । इयत्यग्रे जुहोति । अथेयत्यथेयंति । त्रयं इमे लोकाः । एभ्य एव लोकेभ्यः शुचमवं यजते । अनुं नोऽद्यानुंमितिरित्याहानुंमत्यै । दिवस्त्वां परस्पाया इत्यांह । दिव एवेमान् लोकान् दांधार । ब्रह्मणस्त्वा परस्पाया इत्यांह 83

T.A.8.9.2

एष्वंव लोकेषुं प्रजा दांधार । प्राणस्यं त्वा पर्स्पाया इत्यांह । प्रजास्वेव प्राणान् दांधार । शिरो वा एतद्-युज्ञ्स्यं । यत् प्रंवुर्ग्यः । असौ खळु वा आंदित्यः प्रंवुर्ग्यः । तं यद्-दंक्षिणा प्रत्यञ्च-मुदंञ्च- मुद्धासयेत् । जिह्यं यज्ञस्य शिरो हरेत् । प्राञ्चमुद्धांसयति । पुरस्तांदेव यज्ञस्य शिरः प्रतिंदधाति 84

T.A.8.9.3

प्राञ्चमुद्वांसयित । तस्मांदुसावांदित्यः पुरस्तादुदेति । शुफोपयमान्धवित्रांणि धृष्टी इत्यन्ववंहरन्ति । सात्मांनमेवैन सतंतुम् करोति । सात्माऽमुिष्मंन् लोके भविति । य एवं वेदं । औदुंम्बराणि भवन्ति । ऊर्ग्वा उंदुम्बरः । ऊर्जमेवावंरुन्धे । वर्त्मना वा अन्वित्यं 85

T.A.8.9.4

युज्ञ् रक्षाश्रंसि जिघाश्सन्ति । साम्नां प्रस्तोताऽन्ववैति । साम् वै रंक्षोहा । रक्षंसामपंहत्यै । त्रिर्निधनुमुपैति । त्रयं इमे लोकाः । एभ्य एव लोकभ्यो रक्षाश्रस्यपंहन्ति । पुरुषःपुरुषो निधनुमुपैति । पुरुषःपुरुषो हि रंक्षस्वी । रक्षंसामपंहत्यै 86

T.A.8.9.5

यत् पृंथिव्यामुंद्धासयेत् । पृथिवीश् शुचाऽर्पयेत् । यद्पस्स । अपः शुचार्पयेत् । यदोषंधीषु । ओषंधीः शुचाऽर्पयेत् । यद्-वन्स्पतिषु । वन्स्पतीं ञ्छुचाऽर्पयेत् । हिरंण्यन्धिधायोद्धांसयित । अमृतुं वै हिरंण्यम् 87

T.A.8.9.6

अमृतं एवैन्म् प्रतिष्ठापयति । वल्गुरंसि शुं युधाया इति त्रिः परिषिञ्चन्पर्येति । त्रिवृद्धा अग्निः । यावानेवाग्निः । तस्य शुचर्ं शमयति । त्रिः पुनः पर्येति । षट्थ् सम्पंचन्ते । षड्वा ऋतवः । ऋतुभिरेवास्य शुचर्ं शमयति । चतुः स्रक्तिर्नाभिर्, ऋतस्येत्यांह 88

T.A.8.9.7

इयं वा ऋतम् । तस्यां एष एव नाभिः । यत् प्रवृग्यैः । तस्माद्वेवमाह । सदो विश्वायुरित्याह

। सद्ो हीयम् । अप् द्वेषो अप् हर् इत्यांह् भ्रातृंव्यापन्नत्यै । घर्मैतत्तेऽन्नंमेतत् पुरींष्पितिं दुद्धाः मंधुमिश्रेणं पूरयति । ऊर्ग्वा अन्नाद्यन्द्धिं । ऊर्जैवैनंमन्नाद्येन समंद्धयति 89

T.A.8.9.8

अनंशनायुको भवति । य एवं वेदं । रिन्तिनामांसि दिव्यो गन्धर्व इत्यांह । रूपमेवास्यै-तन्-महिमान र् रिन्तिम् बन्धतां व्याचेष्टे । समहमायुंषा सम् प्राणेनेत्यांह । आशिषंमेवैतामाशांस्ते । व्यंसौ योऽस्मान् द्वेष्टि यर्च वयम् द्विष्म इत्यांह । अभिचार एवास्यैषः । अचिऋदुद्-वृषा हिर्रित्यांह । वृषा ह्येषः 90

T.A.8.9.9

वृषा हिर्रः । महान्-मित्रो न दंर्.शृत इत्यांह । स्तौत्येवैनंमेतत् । चिदंसि समुद्रयोनिरित्यांह । स्वामेवैनं योनिङ्गमयित । नमंस्ते अस्तु मा मां हिश्सीरित्याहाहिश्सायै । विश्वावंसुश् सोमगन्ध्वंमित्यांह । यदेवास्यं क्रियमांणस्यान्त्यंन्तिं । तदेवास्यैतेना प्यांययित । विश्वावंसुर्भि तन्नों गृणात्वित्यांह 91

T.A.8.9.10

पूर्वमेवोदितम् । उत्तरेणाभिगृंणाति । धियो हिन्वानो धिय इन्नो अन्यादित्यांह । ऋतूनेवास्मै कल्पयति । प्रासाम् गन्धर्वो अमृतांनि वोच्दित्यांह । प्राणा वा अमृताः । प्राणानेवास्मै कल्पयति । एतत्त्वन्देव धर्म देवो देवानुपांगा इत्यांह । देवो होष सन्देवानुपैति । इदमहम् मंनुष्यो मनुष्यांनित्यांह 92

T.A.8.9.11

म्नुष्यों हि । एष सन्-मंनुष्यांनुपैतिं । ईश्वरो वै प्रंवर्ग्यमुद्धासयन्नं । प्रजाम् प्रशून्थ् सोमपीथमंनूद्धासः सोमपीथानुमेहि । सह प्रजयां सह रायस्पोषेणेत्यांह । प्रजामेव प्रशून्थ् सोमपीथमात्मन् धंत्ते । सुमित्रा न आप ओषंधयः सिन्त्वत्यांह । आशिषंमेवैतामाशांस्ते । दुर्मित्रास्तस्में भूयासुर्-यांऽस्मान् द्वेष्टि यञ्चं वयम् द्विष्म इत्यांह । अभिचार एवास्यैषः () । प्र वा एषोंऽस्माल लोकाच्यंवते । यः प्रंवर्ग्यमुद्धासयंति । उदु त्यम् चित्रमितिं सौरीभ्यांमृग्भ्याम् पुनरेत्य गार्,हंपत्ये जुहोति । अयम् वै लोको गार्,हंपत्यः । अस्मिन्नेव लोके प्रतितिष्ठति । असौ खळु वा आंदित्यः सुंवर्गो लोकः । यथ् सौरी भवंतः । तेनैव सुंवर्गाल् लोकान्नेतिं । 93

(ब्रह्मंणस्त्वा पर्स्पाया इत्यांह - द्धा - त्युन्वित्यं - रक्ष्म्वी रक्षंसामपंहत्यै - वै हिरंण्य -माहा - र्द्धयति - ह्यंष - गृंणात्वित्यांह - मनुष्यांनित्यांहा - स्यैषौं ऽष्टौ चं) 9

T.A.8.10.1

प्रजापंतिं वै देवाः शुक्रम् पर्योऽदुहन्न् । तदेभयो न व्यंभवत् । तद्ग्निर्व्यंकरोत् । तानि शुक्रियाणि सामान्यभवन्न् । तेषां यो रसोऽत्यक्षंरत् । तानिं शुक्रयजूश्ष्यंभवन्न् । शुक्रियाणां वा एतानि शुक्रियाणि । सामुप्यसम्वा एतयोर्न्यत् । देवानामुन्यत्पर्यः । यद्गोः पर्यः 94

T.A.8.10.2

तथ् साम्नः पर्यः । यद्जायै पर्यः । तद्-देवानाम् पर्यः । तस्माद्-यत्रैतैर्-यर्जुर्भिश्चरंन्ति । तत् पर्यसा चरन्ति । प्रजापंतिमेव तद् देवान्पर्यसाऽन्नाद्येन् समर्द्धयन्ति । एष ह् त्वै साक्षात् प्रवर्ग्यम् भक्षयति । यस्यैवं विदुषंः प्रवर्ग्यः प्रवृज्यते । उत्तर्वेद्या-मुद्धांसयेत्-तेजंस्कामस्य । तेजो वा उत्तर्वेदिः 95

T.A.8.10.3

तेजंः प्रवृग्यः । तेजंसैव तेजः समर्द्धयित । उत्तर्वेद्या-मुद्धांसये-दन्नकामस्य । शिरो वा एतद्-युक्स्यं । यत् प्रवृग्यः । मुर्ल्वमुत्तरवेदिः । शीर्ष्णेव मुखश् सन्देधात्यन्नाद्याय । अन्नाद एव भविति । यत्र खळु वा एतमुद्धांसितुं वयाशेसि पूर्यासंते । परि वै ताश समाम् प्रजा वयाशेस्यासते 96

T.A.8.10.4

तस्मां-दुत्तरवेद्या-मेवोद्वांसयेत् । प्रजानांम् गोपीथायं । पुरो वां पृश्चाद्वोद्वांसयेत् । पुरस्ताद्वा एतज्ज्योतिरुदेति । तत् पृश्चान्निम्रोचिति । स्वामेवैनम् योनिमनूद्वांसयित । अपाम् मद्भ्य उद्वांसयेत् । अपां वा एतन्मद्भ्या-ज्ज्योतिरजायत । ज्योतिः प्रवुग्यः । स्व एवैनुं योनौ प्रतिष्ठापयित 97

T.A.8.10.5

यम् द्विष्यात् । यत्र स स्यात् । तस्यांम् दिश्युद्वांसयेत् । एष वा अग्निर्-वैश्वानरः । यत्-प्रंवृग्यैः । अग्निनैवैनं वैश्वानरेणामि प्रवंतयिति । औदुंम्बर्याः शाखांयामुद्वांसयेत् । ऊर्ग्वा उंदुम्बरः । अन्नम् प्राणः । शुग्धर्मः 98

T.A.8.10.6

इदमह-ममुष्यांमुष्यायणस्यं शुचा प्राणमपिं दहामीत्यांह । शुचैवास्यं प्राणमपिं दहति । ताजगार्तिमार्च्छति । यत्रं दुर्भा उपदीकंसन्तताः स्युः । तदुद्वांसयेद्-वृष्टिंकामस्य । एता वा अपामंनूज्झावंर्यो नामं । यद्-दुर्भाः । असौ खळु वा आंदित्य इतो वृष्टिमुदीरयित । असावेवास्मां आदित्यो वृष्टिन्नियंच्छिति । ता आपो नियंता धन्वंना यन्ति () । 99

(गोः पर्य - उत्तरवेदि - रांसते - स्थापयति - घुर्मो - यंन्ति) 10

T.A.8.11.1

प्रजापंतिः सिम्भ्रियमाणः । सुम्राट्थ् सम्भृंतः । घुर्मः प्रवृंक्तः । मृहावीर उद्वांसितः । असौ खळु वावैष आदित्यः । यत् प्रवृग्यः । स एतानि नामान्यकुरुत । य एवं वेदं । विदुरेनन्नाम्नां । ब्रह्मवादिनो वदन्ति 100

T.A.8.11.2

यो वै वसीयाः सम्यथानाममुंपचरित । पुण्यांित् वै स तस्मै कामयते । पुण्यांितिमस्मै कामयन्ते । य एवं वेदं । तस्मादेवं विद्वान् । घुर्म इति दिवाऽऽचंक्षीत । सुम्राडिति नक्तंम् । एते वा एतस्यं प्रिये तुनुवौ । एते अंस्य प्रिये नामंनी । प्रिययैवैनंम् तुनुवौ 101

T.A.8.11.3

प्रियेण नाम्ना समर्द्धयति । कीर्तिरंस्य पूर्वा गंच्छति जनतांमायतः । गायत्री देवेभ्योऽपांक्रामत् । तान्देवाः प्रवर्ग्यंणैवानु व्यंभवन्न् । प्रवर्ग्यंणामुवन्न् । यचंतुर्विश्शितिः कृत्वः प्रवर्ग्यम् प्रवृणिक्तं । गायत्रीमेव तदनु विभवति । गायत्रीमाप्तोति । पूर्वांऽस्य जनं यतः कीर्तिर्गच्छति । वैश्वदेवः सश्सन्नः 102

T.A.8.11.4

वसंवः प्रवृंक्तः । सोमोऽभिकी्र्यमाणः । आश्विनः पर्यस्यानीयमाने । मारुतः क्वथन्नं । पौष्ण उदंन्तः । सार्स्वतो विष्यन्दंमानः । मैत्रः शरों गृहीतः । तेज उद्यंतो वायुः । ह्वियमाणः प्रजापंतिः । ह्रुयमानो वाग्धुतः 103

T.A.8.11.5

असौ खळु वावैष आंदित्यः । यत् प्रंवर्ग्यः । स एतानि नामान्यकुरुत । य एवं वेदं । विदुरेनुन्नाम्नां । ब्रह्मवादिनों वदन्ति । यन्मृन्मय-माहुंतिन्नारञ्जतेऽर्थ । कस्मादेषौंऽरञ्जत इतिं । वागेष इतिं ब्रूयात् । वाच्येव वाचंम् द्धाति 104

T.A.8.11.6

तस्मादश्जुते । प्रजापंतिर्वा एष द्वांदश्घा विहितः । यत् प्रंवर्ग्यः । यत् प्रागंवकाशेभ्यः । तेनं प्रजा अंसृजत । अवकाशैर्-देवासुरानंसृजत । यदूर्द्धमंवकाशेभ्यः । तेनान्नंमसृजत । अन्नंम्

प्रजापंतिः । प्रजापंतिर्वावैषः ( ) । 105

(वृद्नित - तुनुवा - सश्संन्नो - हूयमांनो वाग्युतो - दंधा - त्येषः) 11

T.A.8.12.1

स्विता भूत्वा प्रथमेऽह्न प्रवृंज्यते । तेन कामार् एति । यद्-द्वितीयेऽहंन्-प्रवृज्यते । अग्निर्-भूत्वा देवानेति । यत्-तृतीयेऽहंन्-प्रवृज्यते । वायुर्-भूत्वा प्राणानेति । यचंतुर्थेऽहंन्-प्रवृज्यते । आदित्यो भूत्वा र्श्मीनेति । यत् पंञ्चमेऽहंन्-प्रवृज्यते । चन्द्रमां भूत्वा नक्षंत्राण्येति 106

T.A.8.12.2

यथ्-ष्षष्ठेऽहंन्-प्रवृज्यते । ऋतुर्-भूत्वा संम्वथ्सरमेति । यथ्-संप्तमेऽहंन्-प्रवृज्यते । धाता भूत्वा शक्करीमेति । यद्ष्टमेऽहंन्-प्रवृज्यते । बृह्स्पतिर्-भूत्वा गांयुत्रीमेति । यन्-नंवमेऽहंन्-प्रवृज्यते । मित्रो भूत्वा त्रिवृतं इमान् लोकानेति । यद्-दंशमेऽहंन्-प्रवृज्यते । वरुंणो भूत्वा विराजमिति 107

T.A.8.12.3

यदंकाद्रशेऽहंन्-प्रवृज्यते । इन्द्रों भूत्वा त्रिष्टुभंमेति । यद्-द्वांद्रशेऽहंन्-प्रवृज्यते । सोमों भूत्वा सुत्यामेति । यत्-पुरस्तांदुप्सदांम् प्रवृज्यते । तस्मांदितः परांङ्मूं लोकाश्स्तपंन्नेति । यदुपरिष्टा-दुप्सदांम् प्रवृज्यते । तस्मांदुमुतोऽर्वाङ्मिां लोकाश्स्तपंन्नेति । य एवं वेदं । ऐव तंपति () । 108

(नक्षंत्राण्येति - विराजंमेति - तपति) 12

Prapaataka Korvai with starting Padams of 1 to 12 Anuvaakams :- देवा वै सुत्रक्ष - सांवित्रम् - परिश्रिते - ब्रह्मन् प्रचरिष्यामो - ऽग्निष्ट्या - शिरों ग्रीवा - देवस्यं रशनां

- विश्वा आशा - धर्म या तं - प्रजापंतिश् शुक्रम् - प्रजापंतिः सिम्भ्रियमाणः - सिवता भूत्वा द्वादंश)

korvai with starting padams of1, 11, 21 Series of Dasinis:-(देवा वै स्त्रक्ष - स खंदिरः - परिश्रिते - ऽभिपूर्व - मथो रक्षंसाम् - ग्रैष्मांवेवास्मै - ब्रह्म वै देवाना - मिर्थना घुर्मम् पांतम् - प्राणो वै - वृषा हिर्र् - यो वै वसीयाक्ष सम्यथानाम मुष्टोत्तंरशतम्)

first and last padam in TA, 8th Prapaatakam :- (देवा वै सुत्र - मैव तंपति)